

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1900-1907 :
Ep. L 45 - 69**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Lördags afton.

Måna, Ålshede; [Falun 9. 4. 1904?]

Tack för ditt så fina bref, som kom
nu just. Du är verkligen en hjälte, som
kom skrifva, som du har gjort hela
vetkan. Jag vet nu så väl hur du
haft det och jag vill gråta icke med
ögonen utan med hjärthot öfver så
många plågor. Vi äro i stor oro
huru och jag öfver att det fortfar
på samma sätt och det gör det väl,
så du intet annat säger. Jag har
 varit orolig för den där besessan,
 så jag tycker nästan bättre om att
 du stannar ett par dagar till.

Ju inte låg jag mycket näran och
känkte på dig, jag undrar om du

Har jag varit många brott som jag
förlåter mig att säga & som jag
skulle vilja säga till dig.

Men det är goda
kända saker att jag varit hos
dig. Jag tycker att du är både
ha blifvit stället och avall af alla
mina åsikningar att förordna
smärtonna ut den.

Ibland kommer en stark oro öfver
mig och i dag och ibland är jag
lygn. Jag inbillar mig att jag
vet när du har det svårt och när
det blir lättare. Men nu skall
jag hyperotivisera den där axeln.
Du skall icke skratta åt mig. Det
är ingen, som ännu har utfunskat
känkens kraft.

14 Det är att nu just tycker jag att
jag kan våga säga att jag har min

Har jag varit många brott som jag
förlåter mig att säga & som jag
skulle vilja säga till dig.
Men det är goda
kända saker att jag varit hos
dig. Jag tycker att du är både
ha blifvit stället och avall af alla
mina åsikningar att förordna
smärtonna ut den.
Ibland kommer en stark oro öfver
mig och i dag och ibland är jag
lygn. Jag inbillar mig att jag
vet när du har det svårt och när
det blir lättare. Men nu skall
jag hyperotivisera den där axeln.
Du skall icke skratta åt mig. Det
är ingen, som ännu har utfunskat
känkens kraft.
14 Det är att nu just tycker jag att
jag kan våga säga att jag har min
för den tiden för att kunna
komma ihåg hur vi ordnade
berättelse för dig. Jag har gjort sle-
tet i detta ägublick. Jag får arbeta
i morgon och på helgerna med Rorvige-
ring, ^{och reuskription} men jag är ganska nöjd med
det hela. Det som återstår är ja
bara mekaniskt. Jag är fri nu allt
så. Jag kan vara till dig om du öns-
kar för länge, jag kan se till Gerda,
ja jag är verkligen en fri människa
och jag tror att det varit långt efter
fikat, som skrifvit mig att i dag arbeta
riktigt klart. Gerda har mest i ryg-
gen och sidan, men Gerda tror att
det blir hjälpt med en ring och är g
rolig för henne.

Jag har den allra största lust

att du nu fått nyheter från. Hennes förhållanden
som Elfrida och som varit utmärkt om
hon om sig till. Från hennes hus som fram

att sända Gross tillbaka. Ser du
just nu behöves det ju inga stöd-
ningar och Mirra är så mycket bättre
än Clara, så mamma har ej svårt
och hon får misst g'sätta sin fot i Rön-
det afren om hon skulle vilja. Jag
tycker att Maria kunde behöfa
hjälpa till hennes och naturligtvis
Kan du bättre ^{och naturligtvis} komma hem om de är
trötta, som nödvändigt. Jag skulle fara
själf, men den som kan röra sig är
ju mycket bättre än den som ej kan.
Vill du låta bli att vara kärlig utom sö-
ga om du vill ha Gross tillbaka.
Telegraferas så mamma har givast.
Jag har så mycket att säga att g' idag
ha hennes telefon. Det var nödligt